

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade proposition
med förslag till lag angående godkännande av
vissa bestämmelser i konventionen om
förhindrande av havsföroreningar genom dumpning
från fartyg eller luftfartyg.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör Landstinget ge sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande
makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt
i fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande
eller ändring av eller avvikelse från stadganden i
självstyrelselagen. I anseende härtill och då ovannämnda
avtal för Finlands del även gäller vattenrätten och
naturskyddet, på vilket område Landstinget jämlikt 13 §
1 mom. 4 och 18 punkterna självstyrelselagen tillkommer
lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Landstingets
ställningstagande till ifrågavarande lags ikraftträdande
i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som
jämväl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting måtte ge sitt
samtycke till den i propositionen

ingående lagens ikraftträdande i
landskapet Åland till de delar
sagda avtal innebär avvikelse från
självstyrelselagen, under förutsättning
att Riksdagen godkänner propositionen
i oförändrad form.

Helsingfors den 14 april 1978.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. Kekkonen

Paul Paavela

Minister

Paul Paavela

Regeringens proposition till Riksdagen angående godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg eller luftfartyg.

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.

I Oslo ingicks år 1972 en konvention om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg eller luftfartyg. Konventionens tillämpningsområde är Nordsjön och Nordöstra Atlanten. Östersjön och dess sund samt Medelhavet har uttryckligen lämnats utanför konventionen.

Enligt konventionen är dumpning i havet av de farligaste ämnena, såsom organiska halogener och silikonföreningar, cancerframkallande ämnen, kvicksilver, kadmium samt beständiga plaster och andra syntetiska ämnen, helt förbjuden. Med särskilt tillstånd av nationell myndighet och på däri uppställda villkor kan i havet utsläppas avfall som i betydande grad innehåller ämnen som kräver särskild försiktighet, såsom arsenik, bly, koppar, zink, cyanider, fluorider eller biocider, även som behållare, metallskrot och tjärliknande eller andra skadliga ämnen. Inte heller andra ämnen får utsläppas utan tillstånd av nationell myndighet.

De fördragsslutande parterna upprättar forskningsprogram och i samarbete med interna-

tionella organisationer övervakningsprogram. De fördragsslutande parterna förbinder sig även att inom internationella organ främja åtgärder med avseende på skyddande av den marina miljön mot föroreningar orsakade av farliga laster och radioaktiva ämnen, oberoende av ur vilken källa dessa ämnen härrör. Representanter för envar fördragsslutande part bildar en kommission, till vars uppgifter hör bl.a. övervakning av konventionens tillämpning och mottagande av uppgifter om enligt konventionen utfärdade tillstånd.

Konventionen träder för Finlands del i kraft den trettionde dagen efter depositionen av ratifikationsinstrumentet.

Bestämmelserna i konventionen strider inte mot vår lagstiftning, men för verkställandet av vissa av de förpliktelser konventionen medför är det nödvändigt att till vissa delar komplettera vår lagstiftning. Av denna anledning ingår i propositionen ett lagförslag rörande ikraftbringande av vissa bestämmelser i konventionen.

ALLMÄN MOTIVERING.

Det nordiska samarbetet har haft stor betydelse för internationellt förhindrande av att industriavfall och andra för miljön farliga ämnen utsläpps från fartyg i havet och av havsföroreningar i allmänhet. Vid ett möte i Oslo i september 1970 var de nordiska utrikesministrarna överens om att internationella regler borde åstadkommas till förhindrande av att ha-

ven förorenas genom utsläpp av radioaktiva eller andra farliga ämnen. Frågor rörande åtgärder i syfte att förhindra havsförorening behandlades därefter på tjänstemannanivå, och man kom i princip överens om att man i de nordiska länderna i lagstiftningsväg snarast möjligt skulle förbjuda dumpning i havet av särskilt farliga ämnen från fartyg. I detta sam-

manhang må konstateras, att i den finska lagstiftningen redan från år 1965 varit i kraft en lag om förebyggande av förorening i havet (146/65), vilken förbjuder utsläpp i havet av avfall eller annat ämne från finskt område eller finskt fartyg, om åtgärden förorsakar en menlig förorening av öppet hav eller av en annan stats territorialvatten. Lagens stadgan- den gäller även luftfartyg.

Utrikesministrarna beslöt vid sitt möte, att de nordiska länderna skulle tillställa parterna i fiskeavtalet för Nordöstra Atlanten (Belgien, Danmark, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Förenade Konungariket, Irland, Island, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sovjetunionen, Spanien och Sverige) en gemensam vädjan för att få dessa länder att ansluta sig till förbudet om utsläpp samt för att inbjuda dem till en konferens, där man skulle försöka avfatta en överenskommelse och utveckla samarbetet på detta område.

Vid den diplomatkonferens som hölls i Oslo den 19—22 oktober 1971 och i vilken även Finland deltog nåddes enighet om en konvention, genom vilken dumpning i havet av vissa i bilagorna till konventionen uppräknade ämnen helt förbjöds, fränsett vissa senare nämnda undantag, medan utsläpp av vissa ämnen förutsätter utverkande av tillstånd. Avtalsområdet omfattar Nordsjön och Nordöstra Atlanten, men inte t. ex. Östersjön. I konferensen deltog alla ovannämnda inbjudna stater utom Irland, Polen och Sovjetunionen.

Konventionen undertecknades i Oslo den 15 februari 1972 av representanter för samtliga stater som deltog i konferensen i Oslo. Antalet i konventionen delaktiga stater är begränsat så, att konventionen är öppen för anslutning endast för de stater som hade kallats till konferensen i Oslo. Därtill kan de fördragsslutande parterna kalla andra stater att ansluta sig till konventionen, men endast om de är eniga därom. Konventionen har senare undertecknats av Irland och har ratificerats av alla signatärstater utom Finland, Belgien och Irland.

Ifrågavarande konvention syftar till att förhindra föroreningar av Nordöstra Atlantens havsområden. Den ansluter sig sålunda till de internationella konventionerna och reglerna om skyddande av havsområdena, av vilka det redan finns flera. Av dessa kan bl. a. nämnas konventionen i Genève av år 1958 om havsområden (fördr.ser. 7/65, art. 24 och 25), konventionen i London av år 1954 till för-

hindrande av havsvattnets förorening genom olja, jämte däri senare företagna ändringar (fördr.ser. 6/59 och 43/66 samt de ändringar av år 1969 och 1971 som ännu inte har trätt internationellt i kraft), de internationella konventionerna i Bryssel av år 1969 om oljeskador, den internationella konventionen om ingripande på det öppna havet vid olyckor som är ägnade att medföra förorening genom olja (fördr.ser. 63/76) och den internationella konventionen angående ansvar för skador orsakade av oljeförorening, avtalet i Moskva av år 1963 om förbud mot kärnvapenprov i atmosfären, i yttre rymden och under vattnet (fördr.ser. 1/64) samt överenskommelsen i Köpenhamn av år 1971 mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om samarbete angående åtgärder mot oljeförorening av havet (fördr.ser. 41/71).

På den nu till godkännande föreliggande konventionen grundar sig huvudsakligen den i London, Mexico City, Moskva och Washington år 1972 ingångna konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning av avfall och andra ämnen (Londonkonventionen), om vilken regeringsproposition överlämnas till riksdagen samtidigt som denna propositionen. Den i denna proposition behandlade konventionen och den i Helsingfors år 1974 ingångna konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö bör betraktas såsom regionala separatavtal förutsatta av Londonkonventionen. I nära samband med dessa konventioner står även den vid Mellanstatliga rådgivande sjöfartsorganisationens konferens i London år 1973 slutna konventionen om förhindrande av förorening av havet från fartyg, till vilken Finland ännu inte anslutit sig, samt den mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige i Stockholm år 1974 ingångna miljöskyddskonventionen (fördr.ser. 75/76).

Konventionen har den betydelsen, att den såsom komplettering till andra konventioner främjar den marina miljövården. Genom den vinnas nyttiga erfarenheter för motsvarande avtalsarrangemang. I synnerhet kan enligt konventionen upprättade forskningsprogram utnyttjas för verkställigheten av konventionen om skyddande av Östersjöns marina miljö. Då ifrågavarande arrangemang inom miljövårdens fält i hög grad motsvarar den finska ståndpunkten och i princip står i samklang med den i vårt land gällande lagstiftningen, anser regeringen det påkallat att ratificera konventionen.

DETALJERAD MOTIVERING.

Konventionen berör, som namnet anger, utsläpp (dumpning) i havet av avfall, varmed enligt artikel 19 i konventionen avses varje medvetet utsläpp av ämnen och material direkt i havet från fartyg eller luftfartyg, med undantag av utsläpp i havet som är en följd av den normala driften av fartyg eller luftfartyg, eller utläggning av ämnen och material för andra ändamål än kvittblivning, under förutsättning att sistnämnda handlingar inte strider mot konventionens syfte.

I konventionens preambel uttalar de fördragsslutande parterna bl. a. sin övertygelse om att åtgärder för att bekämpa föroreningar av haven som sker genom dumpning av skadliga ämnen från fartyg och luftfartyg kan och bör genomföras utan dröjsmål, men att dessa åtgärder inte bör utesluta att åtgärder för bekämpning av havsföroreningar från andra källor diskuteras snarast möjligt.

I artikel 1 i konventionen förbinder sig de fördragsslutande parterna att så långt det är möjligt vidta åtgärder för att hindra att havet förorenas av ämnen som kan innebära risker för människors hälsa, vara skadliga för de biologiska resurserna, den marina faunan och floran, störa möjligheten till användning av havet för rekreatiönsändamål eller störa annan legitim användning av havet. Ovannämnda lag om förebyggande av förorening i havet berör åter för Finlands del all sådan verksamhet vars förebyggande innefattas i det mål som avses i artikel 1 i konventionen.

Konventionen tillämpas med iakttagande av där närmare bestämda gränser inom de delar av Atlanten och Norra Ishavet, som ligger mellan Grönland och den europeiska kontinenten samt Novaja Semlja från Medelhavets latitud norrut, fränsett Medelhavet, Östersjön och de danska sunden (artikel 2). Konventionen är med avseende på tillämpningsområdet mera begränsad än lagen om förebyggande av förorening i havet, vilken berör alla havsområden.

Konventionen förpliktar de fördragsslutande parterna att förebygga även sådant kringgående av bestämmelserna, att skadliga ämnen dumpas i haven utanför det område där konventionen är tillämplig (artikel 3).

De fördragsslutande parterna samordnar enligt artikel 4 sin politik och vidtar åtgärder

för att förhindra föroreningar genom ifrågavarande dumpning av avfall i haven.

I konventionens artiklar 5—7 skapas ett system med tre olika grader för uppnående av konventionens syften. Dumpning av de farligaste ämnena, sådana som uppräknas i bilaga I till konventionen, är förbjuden (artikel 5). Dumpning i havet av avfall som i betydande mängd innehåller ämnen, vilka är mindre farliga, dvs. i bilaga II uppräknade ämnen eller material, får inte ske utan särskilt tillstånd i varje enskilt fall av behörig nationell myndighet (artikel 6). Överhuvudtaget får inga ämnen eller material dumpas i havet utan tillstånd av behörig nationell myndighet (artikel 7). Nämnda bestämmelser rörande förbud, specialtillstånd och tillstånd skall inte gälla i händelse av force majeure (artikel 8). I en nödsituation, då en fördragsslutande part anser att i bilaga I nämnt skadligt ämne inte kan förstöras i land utan oacceptabel fara eller skada, skall den fördragsslutande parten ofördröjligen inhämta råd av kommissionen, som skall rekommendera lagringsmetoder eller de efter omständigheterna lämpligaste sätten för förstöring eller kvittblivning.

En förutsättning för beviljande av ovan nämnt tillstånd är, att den nationella myndigheten förvisar sig om avfallets sammansättning (artikel 10). I artikel 11 har de fördragsslutande parterna ålagts att föra register över ämnen som dumpats enligt tillstånd, med uppgift om ämnens art och kvantitet, samt tid, plats och sätt för dumpningen. Dessutom har de fördragsslutande parterna en fastslagen skyldighet att överläta nämnda register till kommissionen. Ifrågavarande artiklar har tagits i konventionen för underlättande av den internationella kontrollen.

De fördragsslutande parterna upprättar och genomför gemensamma program för vetenskaplig och teknisk forskning (artikel 12) och genomför program för övervakning och kontroll (artikel 13). De förbinder sig också att genom behöriga internationella organ främja åtgärder som avser skydd av den marina miljön mot föroreningar orsakade av olja, spillolja eller andra skadliga eller farliga laster och radioaktiva ämnen (artikel 14).

Varje fördragsslutande part förbinder sig att säkerställa att konventionens bestämmelser iakttas av fartyg och luftfartyg, som är re-

gistrerade inom dess territorium eller som inom dess territorium lastar ämnen som är avsedda att dumpas i havet, eller som tros ägna sig åt dumpning inom dess territorialvatten (artikel 15).

Artikel 15 stycke 2 i konventionen, som ålägger avtalsslutande part skyldighet att övervaka att dess myndighet tillsätter att konventionen iakttas, förutsätter i Finland speciella instruktioner för tull-, sjöfarts-, polis- och sjöbevakningsmyndigheterna.

För konventionens verkställighet tillsättes en kommission som har till uppgift att bl.a. övervaka konventionens tillämpning, undersöka havens tillstånd och kontrollåtgärdernas effektivitet samt att fortgående hålla konventionens bilagor aktuella och rekommendera eventuella ändringar i dem (artiklarna 16 och 17).

I artikel 19 i konventionen, vilken redan berörts, förtydligas innehållet av vissa begrepp som förekommer i avtalstexten. Artiklarna 20—27 i konventionen innehåller sedvanliga slutbestämmelser.

Den av ministeriet för inrikesärendena tillsatta havsmiljökommissionen har berett de förslag till justering av lagstiftningen som är nödvändiga för bringande i kraft av konventionen om skyddet av Östersjöområdet marina miljö. Samtidigt har den tagit i betraktande de ändringar i lagstiftningen som är nödvändiga för bringande i kraft av Londonkonventionen och den konvention som behandlas i denna proposition. Kommissionen anser i sitt betänkande (kommittébetänkande 1975:103) att våra gällande nationella stadganden rörande förhindrande av förorening av vattendrag och hav till en betydande del täcker de särskilda förpliktelser som ratificeringen av Londonkonventionen och konventionen om Östersjön medför för Finland. En komplettering av lagstiftningen till vissa delar vore dock nödvändig för att konventionerna i praktiken skall kunna tillämpas så effektivt som uppnåendet av deras syftemål förutsätter. Vad som nämnts i betänkandet om Londonkonventionen och konventionen om Östersjön bör även anses gälla om förevarande konvention.

Bland de förpliktelser som ingår i konventionen kan framför allt förbudet mot utsläpp av avfall i havet jämte tillhörande tillståndsanslag, effektivisering av övervakningen samt förhindrandet och bestraffandet av mot

konventionen stridande verksamhet anses vara sådana som kräver komplettering av nuvarande stadganden i lagstiftningsordning. Konventionen kan dessutom anses förutsätta specialarrangemang för förhindrande av förorening av vatten förorsakad av fartygs normala verksamhet. Stadganden därom borde intagas i speciallag.

Då konventionen enligt vad som ovan anförts innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, erfordrar dessa bestämmelser i konventionen riksdagens samtycke. Regeringen har för avsikt att så snart som möjligt efter avlåtet av denna proposition till riksdagen överlämna propositioner om med denna konventions verkställighet sammanhängande speciallagar och lagändringar. I propositionerna ingår förslag till lagar om förhindrande av havsföroreningar, förhindrande av förorening av vatten förorsakad av fartyg och ändring av lagen om oljeskyddsfonden.

Kommissionens verksamhet medför årligen regelbundna kostnader för de fördragsslutande parterna. Finlands betalningsandel av kommissionens utgifter under kalenderåret 1977 har beräknats uppgå till 849 engelska pund. Dessutom kan förpliktelserna enligt artiklarna 3, 4, 13 och 14 i konventionen förorsaka kostnader. Även på grund härav kräver konventionen riksdagens samtycke. Kommissionen övervakar konventionens tillämpning, men om utförandet av övervakningen ingår i konventionen inga närmare föreskrifter. Kommissionens verksamhet har närmast begränsats till att den avgivit rekommendationer för genomförandet av konventionens mål och lämnat uppgifter om åtgärder som de fördragsslutande parterna i enlighet med konventionen rapporterat. Kommissionen har inte utfört övervakning inom de fördragsslutande parternas territorier, men konventionen kan inte anses utesluta denna möjlighet. Konventionen kräver även på denna grund riksdagens samtycke.

Konventionen har internationellt trätt i kraft den 7 april 1974. För Finlands del träder konventionen i kraft den trettionde dagen efter det ratifikationsinstrumentet deponerats hos norska regeringen. Ratificeringen av konventionen skulle dock förutsätta att riksdagen först skulle godkänna de för konventionens verkställighet erforderliga speciallagarna och lagändringarna.

Med stöd av vad ovan anförts och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg, vilka erfordrar Riksdagens samtycke.

Emedan ifrågavarande konvention innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, förelägges samtidigt Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

angående godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg.

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Oslo den 15 februari 1972 ingångna konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg är, för så vitt de hör till om-

rådet för lagstiftningen, i kraft såsom därom överenskommit.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 9 januari 1978.

Republikens President

Tf. minister för utrikesärendena
Statsminister

(Översättning)

KONVENTION

om förhindrande av havsföroreningar genom
dumpning från fartyg och luftfartyg

De fördragsslutande parterna,

som erkänner att den marina miljön och de levande tillgångar som den underhåller är av vital betydelse för alla nationer;

som är uppmärksamma på att den ekologiska balansen och utnyttjandet av haven för legitima behov i allt större utsträckning är hotade av föroreningar;

som erkänner att ett samordnat handlande av regeringarna på nationell, regional och global nivå är oundgängligt för att förhindra och bekämpa havsföroreningar;

som konstaterar att dessa föroreningar har många källor, däribland dumpning från fartyg och luftfartyg och utsläpp genom floder och flodmynningar, avlopp och rörledningar inom nationell jurisdiktion, att det är viktigt att staterna använder sig av bästa möjliga metoder för att förhindra sådana föroreningar och att produkter och processer bör utarbetas som minskar mängden skadligt avfall som behöver avlägsnas;

som är övertygade om att internationella åtgärder för att bekämpa den förorening av haven som sker genom dumpning av skadliga ämnen från fartyg och luftfartyg kan och bör genomföras utan dröjsmål, men att dessa åtgärder inte bör utesluta att åtgärder för bekämpning av havsföroreningar från andra källor diskuteras snarast möjligt;

som anser att staterna kring Nordostatlanten har ett särskilt ansvar för att skydda vattnen i denna region;

har överenskommit om följande:

Artikel 1

De fördragsslutande parterna förbinder sig att så långt det är möjligt vidtaga åtgärder för

CONVENTION

pour la prevention de la pollution marine par
les opérations d'immersion effectuées par les
navires et aéronefs

Les Parties Contractantes,

Reconnaissant que l'environnement marin et la faune et la flore qu'il fait vivre ont une importance vitale pour toutes les nations;

Conscientes du fait que l'équilibre écologique et les utilisations légitimes de la mer sont de plus en plus menacées par la pollution;

Reconnaissant que l'action concertée des Gouvernements aux échelons national, régional et mondial est essentielle pour prévenir et combattre la pollution des mers;

Constatant que la pollution a de nombreuses origines, entre autres l'immersion en provenance de navires et d'aéronefs et les déversements par les fleuves, les estuaires, les décharges et les canalisations placés sous la juridiction des pays, qu'il est important que les Etats mettent en œuvre les meilleurs moyens possibles aux fins de prévenir ladite pollution, et qu'il convient d'élaborer des produits et procédés qui réduiront la quantité de déchets nocifs à évacuer;

Convaincus que l'action internationale pour lutter contre la pollution des mers par l'immersion de substances nocives en provenance de navires et aéronefs peut et doit être menée sans tarder, mais que cette action ne doit pas empêcher d'étudier des mesures de lutte contre d'autres sources de pollution marine dès que possible;

Considerant que les Etats riverains de l'Atlantique du Nord-est sont particulièrement responsables de la protection des eaux de cette région;

Sont convenues des dispositions ci-après:

Article 1

Les Parties Contractantes s'engagent à prendre toutes les mesures possibles pour lut-

att hindra att havet förorenas av ämnen som kan innebära risker för människors hälsa, vara skadliga för de biologiska resurserna, den marina faunan och floran, skada skönhets- och rekreationsvärden eller störa annan legitim användning av havet.

Artikel 2

Det område, där denna konvention äger tillämpning omfattar det fria havet och territorialhavet:

a) inom de delar av Atlantiska Oceanen och Norra Ishavet och till dessa gränsande hav, vilka är belägna norr om 36° nordlig bredd och mellan 42° västlig längd och 51° östlig längd, med undantag av

i) Östersjön och Bälten söder och öster om linjer, dragna från Hasenore Hoved till Griben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen samt

ii) Medelhavet och därtill gränsande hav till skärningspunkten mellan latitudspärallellen för 36° och meridianen för 5° 36' västlig längd

b) inom den del av Atlantiska Oceanen som ligger norr om 59° nordlig bredd och mellan 44° västlig längd och 42° västlig längd.

Artikel 3

De fördragsslutande parterna är överens om att de åtgärder som de vidtar skall genomföras på ett sådant sätt att dumpning av skadliga ämnen inte i stället förläggs till haven utanför det område där denna konvention är tillämplig.

Artikel 4

De fördragsslutande parterna skall samordna sin politik och skall var för sig och gemensamt vidtaga åtgärder för att förhindra förorening av havet genom dumpning av eller från fartyg och luftfartyg.

Artikel 5

Dumpning av de ämnen som uppräknas i bilaga I till denna konvention är förbjuden.

Article 2

La zone d'application de la présente Convention comprend la haute mer et la mer territoriale situées:

a) dans les limites des régions des Océans Atlantique et Arctique et de leur mers secondaires qui s'étendent au nord du 36° de latitude nord et entre le 42° de longitude ouest et le 51° de longitude est, mais à l'exclusion

i) de la Mer Baltique et des Belts au sud et à l'est des lignes allant d'Hasenore Head à Griben Point, de Korshage à Spodsbjerg et de Gilbjerg Head à Kullen, et

ii) de la Mer Méditerranée et des mers secondaires jusqu'au point d'intersection du 36° parallèle de latitude nord et du 5°36' méridien de longitude ouest.

b) dans les limites de la région de l'Océan Atlantique au nord de 59° de latitude nord et entre 44° de longitude ouest et 42° de longitude ouest.

Article 3

Les Parties Contractantes conviennent de mettre en œuvre les mesures qu'elles auront adoptées de manière qu'il n'y ait pas détournement des opérations d'immersion de substances nocives vers des mers situées en dehors de la zone couverte par la présente Convention.

Article 4

Les Parties Contractantes harmoniseront leurs politiques et adopteront, à titre individuel et en commun, des mesures destinées à empêcher la pollution de la mer par l'immersion de déchets par les navires et aéronefs ou en provenance de ceux-ci.

Article 5

L'immersion des substances énumérées à l'Annexe I de la présente Convention est interdite.

Artikel 6

Utan särskilt tillstånd i varje enskilt fall av behörig nationell myndighet eller myndigheter är det förbjudet att dumpa avfall som innehåller ämnen eller material upptagna i bilaga II till denna konvention i sådana kvantiteter, som definieras som betydande av den enligt bestämmelserna i artikel 16 upprättade kommissionen, nedan kallad "kommissionen". Vid utfärdandet av sådana tillstånd skall bestämmelserna i bilaga II och III till denna konvention tillämpas.

Artikel 7

Inga ämnen eller material får dumpas utan godkännande av behörig nationell myndighet eller myndigheter. Vid beviljandet av sådant godkännande skall bestämmelserna i bilaga III till denna konvention tillämpas.

Artikel 8

1) Bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 7 skall inte gälla i händelse av force majeure på grund av hårt väder eller någon annan orsak, som innebär fara för människoliv eller hot mot fartygs eller luftfartygs säkerhet. I sådana fall skall dumpning omedelbart anmälas till kommissionen, tillsammans med alla detaljer rörande omständigheterna och de dumpande ämnenas och materialens art och kvantitet.

2) Bestämmelserna i artikel 5 skall inte gälla, när ifrågavarande ämnen förekommer i små mängder i avfall, till vilket de inte har tillsatts i dumpningssyfte. Sådan dumpning skall emellertid falla under artiklarna 6 och 7.

Artikel 9

Om en fördragsslutande part i en nödsituation anser att ett i denna konventions bilaga I upptaget ämne inte kan förstöras i land utan oacceptabel risk eller skada, skall den fördragsslutande parten omedelbart rådgöra med kommissionen. Kommissionen skall rekommendera lagringsmetoder eller de efter omständigheterna lämpligaste sätten för förstöring eller kvittblivning. Den fördragsslutande parten skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för efterkom-

Article 6

Il est interdit d'immerger sans un permis spécifique délivré dans chaque cas par l'autorité ou les autorités nationales compétentes des déchets contenant des substances et des matériaux répertoriés à l'Annexe II de la présente Convention, en quantités qui seront définies comme importantes par la Commission créée aux termes des dispositions de l'Article 16 et ci-après dénommée "la Commission". Lors de la délivrance de ces permis, les dispositions des Annexes II et III de la présente Convention seront appliquées.

Article 7

Ni substances, ni matériaux ne seront immergés sans l'agrément de l'autorité ou des autorités nationales compétentes. Lors de la délivrance de cet agrément, les dispositions de l'Annexe III à la présente Convention seront appliquées.

Article 8

1) Les dispositions des Articles 5, 6 et 7 ne s'appliquent pas en cas de force majeure due aux intempéries ou à toute autre cause lorsque la sécurité de la vie de l'homme ou d'un navire ou d'un aéronef est menacée. Dans ces cas, les déversements seront immédiatement notifiés à la Commission avec tous les détails concernant les circonstances, la nature et les quantités de substances et matériaux immergés.

2) Les dispositions de l'Article 5 ne s'appliquent pas lorsque les substances concernées se présentent sous forme de polluants en traces dans des déchets auxquels ces substances n'ont pas été ajoutées en vue de leur immersion. Cependant, l'immersion reste dans ce cas soumise aux Articles 6 et 7.

Article 9

En cas de situation critique, si une Partie Contractante estime qu'une substance figurant dans l'Annexe I de la présente Convention ne peut être éliminée à terre sans risque ou préjudice inacceptables, elle consultera immédiatement la Commission. La Commission recommandera des méthodes de stockage ou les moyens de destruction ou d'élimination les plus satisfaisants selon les circonstances. La Partie Contractante informera la Commission des mesures adoptées en application de ses

mande av rekommendationen. De fördragsslutande parterna förpliktar sig att bistå varandra i sådana situationer.

Artikel 10

Innan något tillstånd eller godkännande ges för dumpning av avfall i havet, skall behörig nationell myndighet eller myndigheter förvisa sig om avfallens sammansättning i enlighet med bestämmelserna i bilaga III till denna konvention.

Artikel 11

Varje fördragsslutande part skall föra register över ämnen och material som dumpats enligt tillstånd eller godkännanden utfärdade av den fördragsslutande parten, med uppgift om ämnenas och materialens art och kvantitet samt datum, plats och metod för dumpningen. Den fördragsslutande parten skall delge kommissionen dessa upplysningar i enlighet med ett standardförfarande.

Artikel 12

De fördragsslutande parterna är överens om att upprätta kompletterande eller gemensamma program för vetenskaplig och teknisk forskning däri inbegripet forskning om alternativa metoder för kvittblivning av skadliga ämnen, och att ömsesidigt delge varandra sålunda erhållna upplysningar. De skall därvid beakta det arbete som utförs av behöriga internationella organisationer och institutioner.

Artikel 13

De fördragsslutande parterna är överens om att i samarbete med behöriga internationella organisationer och institutioner upprätta kompletterande eller gemensamma program för att övervaka spridning och verkningar av föroreningar inom det område där denna konvention är tillämplig.

Artikel 14

De fördragsslutande parterna förbinder sig att inom behöriga fackorgan och andra internationella sammanslutningar främja åtgärder avseende skyddet av den marina miljön mot föroreningar orsakade av olja, spillolja, andra

recommandations. Les Parties Contractantes s'engagent à se prêter mutuellement assistance dans de telles situations.

Article 10

Avant toute délivrance de permis ou d'agrément concernant l'immersion de déchets dans la mer, l'autorité ou les autorités nationales compétentes s'assureront de la composition de ces déchets conformément aux dispositions de l'Annexe III de la présente Convention.

Article 11

Toute Partie Contractante conservera et transmettra à la Commission, conformément à une procédure type, les états concernant la nature et les quantités des substances et matériaux immergés en vertu des permis ou agréments délivrés par elle, ainsi que les dates, lieux et méthodes d'immersion.

Article 12

Les Parties Contractantes conviennent d'établir des programmes complémentaires ou conjoints de recherche scientifique et technique, y compris de recherche d'autres méthodes d'élimination des substances nocives, et de se communiquer mutuellement les informations ainsi obtenues. Dans ce domaine elles tiendront compte des travaux effectués par les organisations et institutions internationales compétentes.

Article 13

Les Parties Contractantes conviennent de mettre sur pied, en coopération avec les organisations et institutions internationales compétentes, des programmes complémentaires ou conjoints pour le contrôle et la surveillance continue de l'évolution et des effets des polluants dans la zone d'application de la présente Convention.

Article 14

Les Parties Contractantes s'engagent à promouvoir, dans le cadre des institutions spécialisées compétentes et autres organismes internationaux, des mesures concernant la protection de l'environnement marin contre la

skadliga eller farliga laster och radioaktiva ämnen.

Artikel 15

1) Varje fördragsslutande part åtar sig att säkerställa att denna konventions bestämmelser iakttas

a) av fartyg och luftfartyg som är registrerade inom dess territorium;

b) av fartyg och luftfartyg som inom dess territorium lastar ämnen och material som skall dumpas;

c) av fartyg och luftfartyg som tros ägna sig åt dumpning inom dess territorialvatten.

2) Varje fördragsslutande part åtar sig att instruera sina sjöbevakningsfartyg och -flygplan och andra berörda organ att till myndigheterna anmäla varje händelse eller förhållande på det öppna havet, som ger anledning till misstanke att dumpning i strid med bestämmelserna i denna konvention har skett eller håller på att ske. Den fördragsslutande parten skall, om den anser det lämpligt, underrätta alla andra berörda fördragsslutande parter om sådan iakttagelse.

3) Varje fördragsslutande part skall inom sitt territorium vidtaga lämpliga åtgärder för att förhindra och bestraffa allt beteende som strider mot bestämmelserna i denna konvention.

4) De fördragsslutande parterna åtar sig att på lämpligt sätt bistå varandra i samband med allvarliga fall av förorening till följd av dumpning i havet och att utbyta informationer om metoder att komma till rätta med sådana händelser.

5) De fördragsslutande parterna är vidare överens om att tillsammans arbeta på att utveckla samarbetsformer för konventionens tillämpning, särskilt på det öppna havet.

6) Ingenting i denna konvention skall inskränka den statsimmunitet som vissa fartyg är berättigade till enligt internationell rätt.

Artikel 16

En kommission bestående av representanter för envar av de fördragsslutande parterna upprättas härmed. Kommissionen skall sammanträda med regelbundna mellanrum och när

pollution provocée par le pétrole et les résidus de pétrole, par d'autres cargaisons nocives ou dangereuses et par les matières radioactives.

Article 15

1) Chacune des Parties Contractantes s'engage à veiller au respect des dispositions de la présente Convention:

a) par les navires et aéronefs immatriculés sur son territoire;

b) par les navires et aéronefs chargeant sur son territoire des substances et des matériaux destinés à l'immersion;

c) par les navires et aéronefs dont on pense qu'ils se livrent à l'immersion dans les limites de sa mer territoriale.

2) Chacune des Parties Contractantes s'engage à donner pour instruction à ses navires et aéronefs d'inspection maritime ainsi qu'aux autres services qualifiés de signaler à leurs autorités nationales tous incidents ou situations en haute mer qui font soupçonner qu'il y a eu ou qu'il va y avoir immersion contraire aux dispositions de la présente Convention. Cette Partie Contractante en informera, si elle le juge opportun, toute autre Partie Contractante intéressée.

3) Chacune des Parties Contractantes prendra sur son territoire les mesures appropriées pour prévenir et punir tout comportement contraire aux dispositions de la présente Convention.

4) Les Parties Contractantes s'engagent à se prêter assistance mutuelle en tant que de besoin dans la lutte contre les accidents de pollution provenant de l'immersion en mer et à échanger des informations sur les manières de faire face à de tels accidents.

5) Les Parties Contractantes conviennent, en outre, de travailler en commun à l'établissement de procédures de coopération pour l'application de la Convention, en particulier en haute mer.

6) Rien dans la présente Convention ne porte atteinte à l'immunité d'Etat attachée à certains navires en vertu du droit international.

Article 16

Une Commission composée des représentants de chacune des Parties Contractantes est créée par les présentes. La Commission se réunira à intervalles réguliers et à tout moment lors-

som helst då kommissionen, på grund av särskilda omständigheter, så beslutar i enlighet med dess procedurregler.

Artikel 17

Kommissionen skall ha till uppgift:

a) att utöva allmän övervakning av konventionens tillämpning;

b) att mottaga och granska uppgifter om utfärdade tillstånd och godkännanden samt om dumpning som skett i enlighet med artikel 8, 9 och 11 i denna konvention och att bestämma den standardprocedur som skall antas för detta ändamål;

c) att allmänt undersöka havens tillstånd inom det område där denna konvention är tillämplig, de vidtagna kontrollåtgärdernas effektivitet och behovet av kompletterande eller särskilda åtgärder;

d) att granska innehållet i bilagorna till denna konvention och att rekommendera sådana ändringar, tillägg eller strykningar som kan överenskommas;

e) att fullgöra de andra uppgifter som kan komma att krävas inom ramen för denna konventions bestämmelser.

Artikel 18

1) Kommissionen skall utarbeta och enhälligt anta sina procedurregler. Norges regering skall sammankalla till kommissionens första möte så snart som möjligt efter det att konventionen har trätt i kraft.

2) Rekommendationer om ändringar av bilagorna till denna konvention enligt artikel 17 punkt d skall antas genom enhälligt beslut av kommissionen och ändringarna träder i kraft efter enhälligt godkännande av de fördragsslutande parternas regeringar.

Artikel 19

I denna konvention skall:

1) med "dumpning" förstås varje avsiktligt utsläpp av ämnen och material i havet med eller från fartyg eller luftfartyg med undantag av

a) varje utsläpp som är en följd av den normala driften av fartyg, luftfartyg eller dess utrustning;

que, en raison de circonstances spéciales, il en sera ainsi décidé conformément au Règlement intérieur.

Article 17

La Commission aura pour mission:

a) d'exercer une surveillance générale sur la mise en œuvre de la Convention;

b) de recevoir et d'apprécier les listes des permis et agréments donnés et des immersions opérées conformément aux Articles 8, 9 et 11 de la présente Convention, et de définir la procédure type qui devra être adoptée à cette fin;

c) d'examiner de façon générale l'état des mers situées dans les limites de la zone d'application de la présente Convention, l'efficacité des mesures de contrôle qui ont été adoptées, et la nécessité de toutes mesures complémentaires ou différentes;

d) de tenir à jour le contenu des Annexes de la présente Convention et de recommander les modifications, additions ou suppressions qui pourront être adoptées;

e) de remplir toutes autres fonctions en tant que de besoin aux termes de la présente Convention.

Article 18

1) La Commission établira son Règlement intérieur qui sera adopté à l'unanimité des voix. Le Gouvernement de Norvège convoquera la première réunion de la Commission dès que possible après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2) Les recommandations de modification des Annexes de la présente Convention, conformément à l'Article 17 d), seront adoptées à l'unanimité des voix au sein de la Commission et les modifications qu'elles comportent entreront en vigueur sur approbation unanime des Gouvernements des Parties Contractantes.

Article 19

Aux fins de la présente Convention:

1) "Immersion" signifie tout déversement délibéré dans la mer de substances et de matériaux au moyen ou à partir de navires ou d'aéronefs, autres que:

a) tout rejet qui résulte accessoirement ou qui est la suite de la marche normale des navires et aéronefs ou de leurs appareillages;

b) utläggning av ämnen och material för andra ändamål än enbart kvittblivning, under förutsättning att det inte strider mot denna konventions syfte;

2) med "fartyg och luftfartyg" förstås sjögående fartyg och luftburna farkoster av alla slag. Detta uttryck inbegriper luftkuddefarkoster, flytande farkoster vare sig de är sjö- eller flytande eller ej, och fasta eller flytande plattformar.

Artikel 20

Denna konvention skall till den 15 augusti 1972 stå öppen för undertecknande i Oslo av de stater som inbjudits att delta i den konferens om havsföroreningar, som hölls där från den 19 till den 22 oktober 1971.

Artikel 21

Denna konvention skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Norges regering.

Artikel 22

Denna konvention skall stå öppen för anslutning för varje stat som avses i artikel 20. De fördragsslutande parterna kan enhälligt inbjuda andra stater att ansluta sig till konventionen. Anslutningsinstrument skall deponeras hos Norges regering.

Artikel 23

1) Denna konvention skall träda i kraft den trettionde dagen efter det att det sjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats.

2) För varje stat som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter det att det sjunde ratifikationsinstrumentet deponerats skall konventionen träda i kraft den trettionde dagen efter deponeringen av dess ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 24

När som helst efter två år från den dag då konventionen trätt i kraft för en fördragsslutande part, kan denna part säga upp konventionen genom skriftligt meddelande till depositarieregeringen. Uppsägningen får verkan

b) le dépôt de substances et de matériaux à des fins autres que leur seule élimination pourvu qu'il ne soit pas incompatible avec l'objet de la présente Convention.

2) "Navires et aéronefs" signifie bâtiments de mer et engins volants de quelque type que ce soit. Cette expression recouvre également les engins sur coussin d'air, les engins flottants — qu'ils soient auto-propulsés ou non — et les plateformes fixes ou flottantes.

Article 20

La présente Convention sera ouverte à Oslo jusqu'au 15 août 1972 à la signature des Etats invités à la Conférence sur la Pollution des Mers qui s'est tenue dans cette ville du 19 au 22 octobre 1971.

Article 21

La présente Convention sera soumise à ratification. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Gouvernement de Norvège.

Article 22

La présente Convention sera ouverte à l'adhésion de tout Etat visé à l'Article 20. Les Parties Contractantes pourront à l'unanimité inviter d'autres Etats à adhérer à la Convention. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Gouvernement de Norvège.

Article 23

1) La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt du septième instrument de ratification ou d'adhésion.

2) Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du septième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 24

A tout moment, au bout de deux ans après la date d'entrée en vigueur de la présente Convention à l'égard d'une Partie Contractante, cette Partie pourra dénoncer la Convention par notification écrite adressée au Gou-

tolv månader efter det att meddelandet mottagits.

Artikel 25

På kommissionens begäran, när denna antagits med två tredjedelars majoritet, kan depositarieregeringen sammankalla en konferens för revision eller ändring av denna konvention.

Artikel 26

Depositarieregeringen skall underrätta de fördragsslutande parterna och de stater som avses i artikel 20:

a) om undertecknanden av denna konvention, om deponering av ratifikations- eller anslutningsinstrument, och om mottagandet av uppsägningar enligt artiklarna 20, 21, 22 och 24;

b) om tidpunkten för denna konventions ikraftträdande enligt artikel 23;

c) om mottagandet av meddelanden om godkännande av ändringar i bilagorna till denna och om sådana ändringars ikraftträdande enligt artikel 18.

Artikel 27

Originalen till denna konvention, vars engelska och franska texter äger lika vitsord skall deponeras hos Norges regering, som skall överlämna bestyrkta avskrifter till de fördragsslutande parterna och till de stater som avses i artikel 20, och skall översända en bestyrkt avskrift till Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering och publicering i enlighet med artikel 102 i Förenta Nationernas stadga.

Till bekräftelse härav har undertecknade, vederbörligen befullmäktigade av sina respektive regeringar, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Oslo den 15 februari 1972.

(Underskrifter)

Article 25

Le Gouvernement dépositaire pourra à la demande de la Commission statuant à la majorité des deux tiers, convoquer une Conférence aux fins de réviser ou modifier la présente Convention.

Article 26

Le Gouvernement dépositaire avisera les Parties Contractantes et les Etats visés à l'Article 20:

a) des signatures de la présente Convention, du dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion et des notifications de dénonciation conformément aux Articles 20, 21, 22 et 24;

b) de la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, en application de l'Article 23;

c) des notifications d'approbation relatives aux modifications des Annexes de la présente Convention et de l'entrée en vigueur de ces modifications, conformément à l'Article 18.

Article 27

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais et français font également foi, sera déposé auprès du Gouvernement de Norvège qui en adressera des copies certifiées conformes aux Parties Contractantes et aux Etats visés à l'Article 20 et qui remettra une copie certifiée conforme au Secrétaire Général des Nations Unies pour enregistrement et publication, conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

Fait à Oslo, le quinze février 1972.

(Signatures)

Bilaga I

Följande ämnen är uppräknade för tillämpningen av artikel 5 i konventionen:

1. Klorkolväteföreningar och kemiska föreningar som kan bilda sådana ämnen i den marina miljön, med undantag för sådana föreningar som inte är giftiga eller som i havet snabbt förvandlas till biologiskt ofarliga ämnen;

2. Organiska silikonföreningar och kemiska föreningar som kan bilda sådana ämnen i den marina miljön, med undantag för sådana föreningar som inte är giftiga eller som i havet snabbt förvandlas till biologiskt ofarliga ämnen;

3. Ämnen som efter överenskommelse mellan de fördragsslutande parterna kan anses framkalla cancer under de förhållanden som gäller vid kvittblivningen;

4. Kvicksilver och kvicksilverföreningar;

5. Kadmium och kadmiumföreningar;

6. Beständiga plaster och andra beständiga syntetiska material som kan flyta eller hålla sig svävande i havet och som allvarligt kan störa fiske eller sjöfart, minska skönhets- eller rekreationsvärden eller störa annat legitimt utnyttjande av havet.

Annexe I

Les substances suivantes sont énumérées aux fins de l'Article 5 de la Convention:

1) Composés organohalogénés et composés qui peuvent donner naissance à de telles substances dans l'environnement marin, à l'exclusion de ceux qui ne sont pas toxiques, ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;

2) Composés organo-siliciés et composés qui peuvent donner naissance à de telles substances dans l'environnement marin, à l'exclusion de ceux qui ne sont pas toxiques ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;

3) Substances dont il a été convenu entre les Parties Contractantes qu'elles étaient susceptibles d'être cancérogènes étant donné les conditions de leur élimination;

4) Mercure et composés du mercure;

5) Cadmium et composés du cadmium;

6) Plastiques persistants et autres matériaux synthétiques persistants qui peuvent flotter ou rester en suspension dans la mer, et qui peuvent gravement gêner la pêche ou la navigation, diminuer les agréments ou gêner toutes autres utilisations légitimes de la mer.

Bilaga II

1. Följande ämnen och material som kräver särskild uppmärksamhet är uppräknade för tillämpningen av artikel 6:

a) Arsenik, bly, koppar, zink och kemiska föreningar därav, cyanider, fluorider, biocider och derivat därav, som inte täcks av bestämmelserna i bilaga I;

b) Behållare, metallskrot, tjärliknande ämnen som kan sjunka till havsbotten och annat skrymmande avfall, som kan utgöra ett allvarligt hinder för fiske eller sjöfart;

c) Ämnen som, fastän inte giftiga, kan bli skadliga beroende på de kvantiteter i vilka de dumpas eller som till sin natur är sådana att de allvarligt minskar skönhets- och rekreationsvärden;

2. De ämnen och material som uppräknas i stycke 1 punkt b ovan bör alltid sänkas på djupt vatten;

3. När tillstånd eller godkännande utfärdas för dumpning av stora kvantiteter syror och basiska ämnen, bör uppmärksammas den eventuella förekomsten i detta avfall av de ämnen som uppräknas i stycke 1 ovan;

4. När det vid tillämpningen av bestämmelserna i bilaga II och III anses nödvändigt att sänka avfall på djupt vatten, bör detta företas bara om följande två villkor båda är uppfyllda:

a) att djupet inte är mindre än 2 000 meter;

b) att avståndet till närmaste land inte är mindre än 150 nautiska mil.

Annexe II

1) Les substances et matériaux suivants nécessitant une attention particulière sont énumérés aux fins de l'Article 6:

a) Arsenic, plomb, cuivre, zinc et leurs composés, cyanures et fluorures, pesticides et leurs dérivés non visés par les dispositions de l'Annexe I;

b) Conteneurs, ferraille, substances analogues au goudron susceptibles de se déposer au fond de la mer et autres déchets volumineux qui peuvent constituer un obstacle sérieux à la pêche ou à la navigation;

c) Substances qui, bien que non toxiques par nature, peuvent devenir nocives en raison des quantités immergées, ou qui sont de nature à diminuer sensiblement les agréments.

2) Les substances et matériaux énumérés au paragraphe 1 b) ci-dessus devront toujours être immergés en eau profonde.

3) Lorsque les permis ou agréments pour l'immersion de grandes quantités d'acides et de bases sont accordés, il sera tenu compte de la présence éventuelle dans ces déchets de substances énumérées au paragraphe 1) ci-dessus.

4) Lorsque, en application des dispositions des Annexes II et III, il est jugé nécessaire d'immerger des déchets en eau profonde, il ne devra être procédé à cette opération que si les conditions suivantes sont toutes les deux remplies:

a) la profondeur n'est pas inférieure à 2 000 mètres;

b) la distance de la terre la plus proche n'est pas inférieure à 150 milles marins.

Bilaga III

Bestämmelser angående utfärdandet av tillstånd och godkännanden för avfallsdumpning i havet.

1. Avfallens egenskaper

- a) Mängd och sammansättning;
- b) Mängden av de ämnen och material som skall sänkas per dag (per vecka, per månad);
- c) Avfallens form, dvs. om det är fast, halvfast eller flytande;
- d) Fysiska egenskaper (speciellt löslighet och specifik vikt), kemiska och biokemiska egenskaper (syreförbrukning, innehåll av näringsämnen) samt biologiska egenskaper (förekomsten av virus, bakterier, jästsvampar, parasiter etc.);
- e) Giftighet;
- f) Beständighet;
- g) Anrikning i biologiskt material eller sediment;
- h) Avfallens kemiska och fysiska förändringar efter utsläppet, inkl. eventuell bildning av nya föreningar;
- i) Sannolikheten för förändringar som minskar möjligheterna att kommersiellt utnyttja havets resurser (fisk, skaldjur etc.).

2. Dumpningsplatsens egenskaper och utsläppsmetoder

- a) Geografisk position, djup och avstånd från kusten;
- b) Lokalisering i förhållande till tillgångar i vuxet och juvenilt stadium;
- c) Lokalisering i förhållande till rekreationsområden;
- d) Eventuella förpackningsmetoder;
- e) Initial utspädning som kan uppnås med den föreslagna utsläppsmetoden;

Annexe III

Dispositions régissant la délivrance des permis et agréments pour l'immersion des déchets en mer.

1. Caractéristiques des déchets

- a) Quantité et composition;
- b) Quantité des substances et matériaux devant être immergés par jour (par semaine, par mois);
- c) Forme sous laquelle les déchets sont destinés à être immergés, c'est-à-dire solide, boueuse, liquide;
- d) Propriétés physiques (en particulier solubilité et densité), chimiques, biochimiques (demande en oxygène, apport nutritif) et biologiques (présence de virus, bactéries, levures, parasites, etc.);
- e) Toxicité;
- f) Persistance;
- g) Accumulation dans les matières ou sédiments biologiques;
- h) Transformations chimiques et physiques des déchets après déversement, notamment formation éventuelle de nouveaux composés;
- i) Probabilité d'altérations diminuant la possibilité de commercialisation des ressources (poissons, mollusques, etc.).

2. Caractéristiques du lieu d'immersion et méthodes de dépôt

- a) Situation géographique, profondeur et distance par rapport à la côte;
- b) Emplacement par rapport aux ressources vivantes en phases adultes ou juvéniles;
- c) Emplacement par rapport aux zones d'agrément;
- d) Méthodes de conditionnement, le cas échéant;
- e) Dilution initiale réalisée par la méthode de décharge proposée;

f) Spridning, horisontell rörelsebenägenhet och vertikala blandningsegenskaper;

g) Förekomsten och verkningarna av aktuella och tidigare utsläpp och dumpningar i området (inkl. ackumulativa verkningar).

3. Allmänna överväganden och villkor

a) Störningar för sjöfart, fiske, rekreation, mineralutvinning, avsaltning, fiske och skaldjursodlingar, områden av speciellt vetenskaplig betydelse och annat legitimt utnyttjande av havet;

b) Vid tillämpningen av dessa principer skall hänsyn tagas till den praktiska förefintligheten av andra förstörings- eller kvittblivningssätt.

f) Dispersion, caractéristiques du déplacement horizontal et du brassage vertical;

g) Existence et effets des déversements et immersions en cours et antérieurs dans la région (y compris les effets d'accumulation).

3. Considérations et conditions générales

a) Atteintes portées à la navigation, à la pêche, à la détente, à l'extraction minière, au dessalement, à la pisciculture et à la conchyliculture, aux régions d'intérêt scientifique particulier et aux autres utilisations légitimes de la mer;

b) Dans l'application de ces principes, il sera tenu compte de l'existence pratique d'autres moyens de destruction ou d'élimination.